

Brusel 26. srpna 2026
(OR. en)

12326/26

ENFOPOL 282
JAI 1050

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	29. července 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 408 final
Předmět:	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o provádění směrnice (EU) 2019/1153 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV, včetně posouzení potřeby a přiměřenosti rozšíření definice finančních informací

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 408 final.

Příloha: COM(2026) 408 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 29.7.2026
COM(2026) 408 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění směrnice (EU) 2019/1153 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV, včetně posouzení potřeby a přiměřenosti rozšíření definice finančních informací

1. ÚVOD

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (dále jen směrnice) vstoupila v platnost dne 31. července 2019. Dvacet šest členských států EU vázaných touto směrnicí (tj. všechny kromě Dánska) muselo uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. srpna 2021.

Celkovým cílem směrnice je usnadnit přístup donucovacích orgánů¹ k finančním informacím, a tím přispět k širším politikám v oblasti vnitřního trhu a bezpečnosti za účelem předcházení praní peněz a trestné činnosti a boje proti nim. Směrnice stanoví pravidla, která mají orgánům činným v trestním řízení poskytnout přístup k centralizovaným registrům bankovních účtů zřízeným v roce 2015 směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849² (dále jen „v současné době platná směrnice o boji proti praní peněz“). Stanoví rovněž požadavky na usnadnění výměny informací mezi donucovacími orgány a finančními zpravodajskými jednotkami na vnitrostátní i přeshraniční úrovni, jakož i spolupráci těchto subjektů s Europol. Tento přístup a výměna informací podléhají souboru zvláštních záruk ochrany údajů.

Tato zpráva se zabývá přezkumem provedení směrnice³, přičemž posuzuje, jak byla členskými státy provedena ve vnitrostátním právu. **Ačkoli většina členských států ji provedla správně, některé problémy přetrvávají.** S ohledem na zásadu zátěžového testování týkajícího se *acquis* EU a politiky Komise v oblasti zjednodušování a snižování zátěže zpráva zároveň posuzuje vazby mezi směrnicí a dalšími legislativními nástroji na úrovni EU.

Tato zpráva rovněž obsahuje posouzení potřeby a přiměřenosti rozšíření definice finančních informací, která je ve směrnici obsažena. To je vyžadováno čl. 21 odst. 3 směrnice, který rovněž Komisi ukládá povinnost, aby případně předložila legislativní návrh. Z posouzení, jež je založeno na dotaznících pro odborníky z praxe a diskusích s finančními zpravodajskými jednotkami a donucovacími orgány, vyplynulo, že byly zaznamenány určité problémy, pokud jde o schopnosti v oblasti prosazování práva spočívající v získávání a zpracovávání finančních informací, ale také některá nedávná zlepšení a osvědčené postupy, jež mohou pomoci řešit stávající překážky, aniž by byla vyloučena možnost, že budou přijata budoucí opatření včetně rozšíření definice finančních informací, a to v zájmu zlepšení schopností v oblasti prosazování práva spočívajících ve *sledování peněz*. Jde o přístup, který zahrnuje vyšetřování finančních transakcí za účelem získání informací nebo důkazů o trestném činu, podezřelé osobě nebo zločinecké síti, jakož i za účelem identifikace nezákonného majetku, který lze zmrazit a konfiskovat.

Je třeba poznamenat, že při provádění směrnice nastalo další zlepšování rámce EU pro boj proti praní peněz a financování trestné činnosti, což je oblast zdůrazněná v Evropské strategii vnitřní

¹ Směrnice se vztahuje na orgány příslušné pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů, které určí členské státy; daňové orgány a protikorupční agentury by rovněž mohly být zahrnuty v rozsahu, v jakém jsou pro tyto úkoly příslušné podle vnitrostátního práva.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

³ Ustanovení čl. 21 odst. 1 směrnice.

bezpečnosti („ProtectEU“)⁴. V roce 2024 spolunormotvůrci přijali **šestý balíček proti praní peněz** zahrnující směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1640 (dále jen „nová směrnice o boji proti praní peněz“)⁵, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1624⁶, vytvoření nového Orgánu pro boj proti praní peněz⁷ a **směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1260**⁸, jež mimo jiné umožní konfiskaci nevysvětlitelného bohatství. V témže roce byla směrnice pozměněna⁹ s cílem poskytnout orgánům přeshraniční přístup k informacím o bankovních účtech. Tato změna nespadá do oblasti působnosti této zprávy o provádění¹⁰.

Jakmile bude přepracovaný právní rámec plně zaveden v praxi, usnadní poskytování lepších finančních zpravodajských informací finančními zpravodajskými jednotkami a zlepší schopnosti v oblasti prosazování práva, zejména schopnosti úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, vysledovat nezákonný majetek.

2. ANALÝZA PROVEDENÍ SMĚRNICE ČLENSKÝMI STÁTY

V tomto oddíle je přezkoumáno provedení směrnice členskými státy ve vnitrostátním právu a posouzena úplnost a soulad vnitrostátních právních předpisů s požadavky směrnice.

2.1 Určení příslušných orgánů

V souladu s **čl. 3 odst. 1** směrnice každý členský stát **určí** ze svých **orgánů** příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů příslušné orgány **oprávněné k přístupu do svého vnitrostátního centralizovaného registru bankovních účtů a k vyhledávání v něm**. Mezi tyto příslušné orgány patří přinejmenším úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti. V souladu s **čl. 3 odst. 2** směrnice každý členský stát určí ze svých orgánů příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů příslušné orgány, jež mohou **požadovat a získávat** finanční informace nebo finanční analýzy od finanční zpravodajské jednotky. **Článek 3** směrnice je **správně proveden** všemi 26 dotčenými členskými státy. Seznam určených příslušných orgánů podle členských států je uveden na stránce [Praní peněz – Migrace a vnitřní věci – Evropská komise](#)¹¹ a v příloze této zprávy.

2.2 Přístup příslušných orgánů k informacím o bankovních účtech

⁴ [EUR-Lex - 52025DC0148 - CS - EUR-Lex](#).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1640 ze dne 31. května 2024 o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o změně a zrušení směrnice (EU) 2015/849 (Úř. věst. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1624 ze dne 31. května 2024 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1620 ze dne 31. května 2024, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1260 ze dne 24. dubna 2024 o vymáhání a konfiskaci majetku (Úř. věst. L, 2024/1260, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj>).

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1654 ze dne 31. května 2024, kterou se mění směrnice (EU) 2019/1153, pokud jde o přístup příslušných orgánů k centralizovaným registrům bankovních účtů prostřednictvím systému propojení a o technická opatření k usnadnění používání záznamů o transakcích (Úř. věst. L, 2024/1654, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1654/oj>).

¹⁰ Podle článku 2 směrnice (EU) 2024/1654 „členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. července 2027“.

¹¹ Přímý odkaz: https://home-affairs.ec.europa.eu/competent-authorities-designated-pursuant-article-3-directive-eu-20191153_cs.

V souladu s **čl. 4 odst. 1** směrnice členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány určené podle čl. 3 odst. 1 měly **pravomoc pro přístup k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich, a to přímo a okamžitě**, pokud to je nezbytné pro plnění jejich úkolů pro účely prevence, odhalování, vyšetřování nebo stíhání závažného trestného činu nebo podpory trestního vyšetřování závažného trestného činu. **Článek 5** směrnice obsahuje **podmínky** přístupu příslušných orgánů k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich: vyhledávání v centralizovaném registru bankovních účtů provádějí výhradně v konkrétních případech zvláště určení pracovníci, v souladu s přísnými standardy v oblasti důvěrnosti, přičemž bezpečnost údajů má být zajištěna díky technickým a organizačním opatřením.

Článek 6 směrnice vyžaduje, aby orgány provozující registry bankovních účtů vedly **protokoly o přístupech a vyhledáváních** prováděných příslušnými orgány, a stanoví minimální obsah těchto protokolů: odkaz na spis, datum a čas dotazu nebo vyhledávání, druh údajů použitých k zahájení dotazu nebo vyhledávání, identifikační údaje výsledků, název určeného příslušného orgánu nahlízejícího do registru a identifikační údaje pracovníka, který zadal dotaz nebo provedl vyhledávání. Kromě toho mají být protokoly pravidelně kontrolovány pověřenci pro ochranu osobních údajů, na požádání zpřístupněny příslušnému vnitrostátnímu dozorovému úřadu a vymazány pět let po jejich vytvoření.

Celkově **provedení** uvedených článků směrnice členskými státy **zajišťuje**, aby příslušné orgány měly **rychlý přístup k informacím o bankovních účtech**, a zároveň zaručuje bezpečnost údajů.

Několik členských států řádně neprovádí některé požadavky stanovené v článku 5. To se týká zejména požadavku, aby zaměstnanci dodržovali přísné profesní standardy v oblasti důvěrnosti a ochrany údajů, požadavku, aby tito zaměstnanci byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní, a požadavku na technická a organizační opatření, která zajistí bezpečnost údajů, jež mají být uchovávány podle přísných technologických standardů. Je však třeba poznamenat, že několik členských států tyto požadavky uplatňuje v praxi, aniž by jejich vnitrostátní právo obsahovalo zvláštní právní ustanovení.

Všechny dotčené členské státy vedou protokoly ke sledování toho, jak určené příslušné orgány k informacím o bankovních účtech přistupují a jak v nich vyhledávají. Některé problémy s dodržováním předpisů však přetrvávají. Ve dvou případech se orgány, které vedou protokoly, myslí orgány, které mají přístup k informacím, a nikoli provozovatel národního centralizovaného registru bankovních účtů. V některých případech prováděcí ustanovení nezajišťují, aby protokoly obsahovaly veškerý požadovaný obsah, nebo stanoví dobu uchovávání protokolů, která neodpovídá pěti letům požadovaným směrnicí.

Je třeba poznamenat, že požadavky stanovené v článku 6 směrnice jsou konkrétnější než obecné požadavky na zpracování osobních údajů donucovacími orgány uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹², jež stanoví záruky odpovídající přístupu k informacím stanovenému ve směrnici. Zjištěné nedostatky v provedení se často týkají aspektů, u nichž směrnice zavedla požadavky, které jsou konkrétnější než požadavky stanovené směrnicí (EU) 2016/680. Například zatímco čl. 25 odst. 1 uvedené směrnice vyžaduje, aby protokoly (logy), které „*musí umožňovat zjištění důvodů těchto operací, datum a čas, kdy byly učiněny, a je-li to možné, totožnosti osoby, která do osobních údajů nahlédla nebo která je*

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

zpřístupnila“, byly na požádání zpřístupněny dozorovému úřadu, článek 6 směrnice jde o krok dále, neboť vyžaduje zaznamenání jedinečného identifikačního údaje nebo jedinečného identifikačního údaje výsledků nebo odkazu na vnitrostátní spis tak, že pověřencům pro ochranu osobních údajů z centralizovaných registrů bankovních účtů ukládá povinnost protokoly pravidelně kontrolovat a stanoví konkrétní dobu uchovávání, po jejímž uplynutí mají být protokoly vymazány.

2.3 Výměna informací mezi příslušnými orgány a finančními zpravodajskými jednotkami na vnitrostátní úrovni a mezi příslušnými orgány nebo finančními zpravodajskými jednotkami na mezinárodní úrovni

Kapitola III směrnice (články 7 až 10) obsahuje ustanovení k usnadnění spolupráce na vnitrostátní úrovni mezi finančními zpravodajskými jednotkami a donucovacími orgány, díky nimž finanční zpravodajské jednotky poskytují finanční informace a analýzy donucovacím orgánům a donucovací orgány poskytují informace v oblasti prosazování práva finančním zpravodajským jednotkám. Uvedené články stanoví možnost předávání těchto informací jiným členským státům a pravidla pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami různých členských států a pro výměnu informací, které donucovací orgány získaly od svých finančních zpravodajských jednotek, s donucovacími orgány jiných členských států.

2.3.1 Výměna informací mezi příslušnými orgány a finančními zpravodajskými jednotkami na vnitrostátní úrovni

Článek 7 směrnice vyžaduje, aby finanční zpravodajské jednotky spolupracovaly se svými příslušnými vnitrostátními orgány určenými podle čl. 3 odst. 2 směrnice, a to na žádost a případ od případu tak, že budou poskytovat **finanční informace, které již mají k dispozici, nebo **finančních analýzy**, které vypracovaly.** Ustanovení čl. 7 odst. 2 a 4 směrnice pro takovou výměnu informací stanoví další **podmínky**: rozhodnutí o předání informací zůstává na finanční zpravodajské jednotce, která může žádost zamítnout z různých důvodů, včetně možného nepříznivého dopadu na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nepřiměřenosti žádosti s ohledem na oprávněné zájmy fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantnosti žádosti. Podle čl. 7 odst. 3 směrnice musí finanční zpravodajské jednotky vysvětlit jakékoli odmítnutí odpovědi na žádost o informace, přičemž jakékoli použití těchto informací příslušným orgánem nad rámec původně schválených účelů je možné pouze v případě předchozího souhlasu dané finanční zpravodajské jednotky.

V několika členských státech existují drobné nedostatky: jeden členský stát používá k provedení tohoto článku obecná ustanovení o spolupráci mezi orgány, jiný členský stát odkazuje na financování terorismu, praní peněz a predikativní trestné činy namísto odkazu na oblast působnosti směrnice, tj. odkazu na závažné trestné činy; jiný členský stát neumožňuje finanční zpravodajské jednotce odpovídat na žádosti všech určených orgánů, ale pouze orgánů justičních. Totéž platí pro dodatečné podmínky upravující výměnu informací, u nichž některé členské státy stále vykazují nedostatky v provedení.

Podle **článku 8** směrnice musí členské státy zajistit, aby jejich určené **příslušné orgány odpovídaly** včas na žádosti o **informace v oblasti prosazování práva** podané v jednotlivých případech národní **finanční zpravodajskou jednotkou**, pokud jsou tyto informace nezbytné k prevenci a odhalování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a boji proti nim.

Všech 26 dotčených členských států umožnilo svým **finančním zpravodajským jednotkám odpovídat na žádosti o finanční informace nebo analýzy podané určenými příslušnými**

orgány a požadovalo, aby tyto orgány odpovídaly finančním zpravodajským jednotkám na žádosti o informace v oblasti prosazování práva.

Při posuzování uplatňování článků 7 a 8 směrnice v širším rámci by měly být zdůrazněny dva prvky. Zaprvé, od roku 2024 nová směrnice o boji proti praní peněz velmi podrobně upravuje odpovědi na žádosti o informace od příslušných orgánů a přístup k informacím v oblasti prosazování práva, a to tak, že stanoví zásady, jako je autonomie finančních zpravodajských jednotek pro účely předávání informací, a že podporuje přímý přístup finančních zpravodajských jednotek k informacím v oblasti prosazování práva¹³. Nová směrnice o boji proti praní peněz v některých ohledech nejenže přesahuje rámec uvedené směrnice, ale v důsledku několika drobných nesrovnalostí a vzájemného překrývání mezi odpovídajícími ustanoveními uvedené směrnice a nové směrnice o boji proti praní peněz se může objevit určitá míra nejistoty při provádění obou nástrojů vnitrostátními orgány¹⁴. Za druhé, jak je dále rozvedeno v analýze v oddíle III této zprávy, mnoho členských států zavedlo účinné mechanismy pro spolupráci mezi finančními zpravodajskými jednotkami a donucovacími orgány, od vysílání styčných důstojníků do prostor druhé strany až po vytvoření meziagenturních pracovních skupin, které přesahují rámec modelu žádostí a odpovědí na ně, jenž je upraven ve směrnici.

2.3.2 Výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami různých členských států

Podle **článku 9** směrnice členské státy zajistí, aby ve výjimečných a naléhavých případech jejich **finanční zpravodajské jednotky** byly **oprávněny k výměně** finančních informací nebo finančních analýz, které mohou být důležité pro zpracování nebo analýzu informací souvisejících s terorismem nebo organizovanou trestnou činností s vazbami na terorismus.

Všech 26 dotčených členských států tento požadavek správně provedlo. V této souvislosti je třeba poznamenat, že od května 2024 čl. 31 odst. 7 nové směrnice o boji proti praní peněz přesahuje rámec požadavku stanoveného v článku 9 směrnice tím, že vyžaduje, aby finanční zpravodajské jednotky ve výjimečných a naléhavých případech odpověděly na žádost druhé strany do jednoho pracovního dne. Tato nová povinnost vyjasňuje povinnosti finančních zpravodajských jednotek v situacích, na něž se vztahuje článek 9 směrnice, například stanovením jednodenní lhůty pro poskytnutí informací, a má rovněž širší rozsah, neboť se neomezuje na terorismus nebo organizovanou trestnou činnost spojenou s terorismem.

2.3.3 Výměna informací mezi příslušnými orgány v různých členských státech

¹³ Viz zejména čl. 21 odst. 1 písm. c) nové směrnice o boji proti praní peněz, který finančním zpravodajským jednotkám poskytuje přímý nebo nepřímý přístup k informacím v oblasti prosazování práva (v čl. 21 odst. 3 uvedené směrnice je upřesněno, že se zajistí, „aby finanční zpravodajské jednotce byl pokud možno udělen přímý přístup“ k těmto informacím), a článek 22 uvedené směrnice, který finančním zpravodajským jednotkám umožňuje, aby mohly odpovídat včas na žádosti o informace odůvodněné obavami týkajícími se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu podané skupinou orgánů.

¹⁴ Například skutečnost, že nová směrnice o boji proti praní peněz zvažuje možnost přímého přístupu finanční zpravodajské jednotky k informacím v oblasti prosazování práva (zatímco článek 8 směrnice upravuje přístup pouze na žádost), že umožňuje finanční zpravodajské jednotce odpovídat orgánům veřejné moci, jejichž funkcí je vyšetřovat nebo stíhat praní peněz, související predikativní trestné činy nebo financování terorismu nebo vysledovat, zajistit nebo zmrazit a konfiskovat majetek pocházející z trestné činnosti (zatímco článek 7 směrnice finanční zpravodajské jednotce umožňuje pouze odpovídat určeným orgánům), a že vyžaduje, aby orgán finanční zpravodajské jednotce poskytl zpětnou vazbu, což je povinnost, která není ve směrnici stanovena.

Ustanovení čl. 10 odst. 1 směrnice vyžaduje, aby členské státy umožnily svým určeným **příslušným orgánům vyměňovat si** na požádání a v jednotlivých případech **s určenými příslušnými orgány jiných členských států finanční informace nebo finanční analýzy** získané od jejich finančních zpravodajských jednotek. Podle uvedeného ustanovení musí být tyto informace použity k účelu, k němuž byly vyžádány či poskytnuty. Tyto informace mohou být použity k jiným účelům nebo jinými orgány pouze za předpokladu, že byl získán předchozí souhlas finanční zpravodajské jednotky, jež informace poskytla.

Členské státy zajišťují, aby si jejich **určené příslušné orgány mohly se svými protějšky** v jiných členských státech vyměňovat informace, které poskytla jejich finanční zpravodajská jednotka, přičemž v několika členských státech přetrvává několik nedostatků v provedení. Právní předpisy jednoho členského státu například umožňují, aby jeho určený příslušný orgán napříč členskými státy vyměňoval osobní údaje, které obecně – aniž by to bylo výslovně uvedeno – zahrnují finanční informace nebo finanční analýzy. Ve dvou členských státech byl článek 10 směrnice proveden bez výslovných odkazů na účelové omezení nebo předchozí souhlas. Omezení na původní účel a předchozí souhlas ze strany finanční zpravodajské jednotky, jež informace poskytla, jsou však nyní zakotveny v článku 34 nové směrnice o boji proti praní peněz. Uvedený článek umožňuje finančním zpravodajským jednotkám ukládat určitá omezení týkající se použití informací, které poskytují finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států, a stanoví, že v případě dalšího předávání dotčených informací musí finanční zpravodajská jednotka udělit finanční zpravodajské jednotce jiného členského státu předchozí souhlas. Uvedený předchozí souhlas má být udělen neprodleně a jeho udělení má být zamítnuto jen v omezených případech.

Je rovněž třeba poznamenat, že článek 34 nové směrnice o boji proti praní peněz je *lex specialis* ve vztahu ke směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977¹⁵, která již stanoví podrobná organizační a procesní pravidla k zajištění přiměřené a účinné výměny informací mezi donucovacími orgány členských států, včetně jednotných kontaktních míst a stanovení jasných lhůt pro výměnu informací. Status směrnice jakožto *lex specialis* ve vztahu ke směrnici (EU) 2023/977 znamená, že výměna finančních informací a analýz mezi donucovacími orgány podléhá jinému souboru pravidel než druh informací uvedený v čl. 2 bodě 4 směrnice (EU) 2023/977: v článcích 7 až 10 směrnice nejsou stanoveny žádné lhůty pro zajištění toho, aby si finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány rychle vyměňovaly finanční informace nebo analýzy přes hranice, ani pravidla pro zajištění toho, aby jednotná kontaktní místa byla o těchto výměnách informována. Tento rozdíl je v rozporu s realitou, neboť orgány při spolupráci na konkrétním vyšetřování často sdílejí informace o skutečnostech a okolnostech daného případu, jejichž finanční informace jsou pouze součástí tohoto souboru vodítek a důkazů. Tento odlišný soubor pravidel pro sdílení finančních informací ve srovnání s jinými druhy informací by mohl představovat praktické problémy a neodráží operativní postupy v oblasti prosazování práva.

2.4 Výměna informací s Europolem

Kapitola IV směrnice upravuje **výměnu informací mezi donucovacími orgány a Europolem a mezi finančními zpravodajskými jednotkami a Europolem**. Články 11 a 12 směrnice od členských států vyžadují zajištění toho, aby jejich příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny poskytovat Europolu na základě řádně odůvodněných žádostí a v jednotlivých případech informace o bankovních účtech (v případě příslušných orgánů) a finanční informace nebo analýzy (v případě finančních zpravodajských jednotek). Ustanovení

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977 ze dne 10. května 2023 o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV (Úř. věst. L 134, 22.5.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

čl. 12 odst. 3 směrnice vyžaduje, aby finanční zpravodajské jednotky vysvětlily jakékoliv nevyřízení takové žádosti. **Ustanovení čl. 13 odst. 1** směrnice vyžaduje, aby výměna informací s Europolem probíhala elektronicky prostřednictvím aplikace **SIENA** nebo v příslušných případech prostřednictvím sítě **FIU.Net**. **Článek 14** směrnice se zabývá **požadavky** na ochranu údajů v případě Europolu, jako je omezení zpracování informací obdržených podle kapitoly IV směrnice na konkrétně určené zaměstnance a informování pověřence Europolu pro ochranu osobních údajů o každé výměně.

Celkově byla tato ustanovení dotčenými členskými státy provedena správně, přičemž některé problémy s provedením přetrvávají. Jde například o neexistenci výslovných odkazů na aplikaci SIENA / síť FIU.Net nebo vysvětlení ze strany finančních zpravodajských jednotek ohledně nevyřízení dané žádosti Europolu. Avšak i v těch členských státech, které nemají výslovné ustanovení, je standardním kanálem pro komunikaci mezi Europolem a donucovacími orgány aplikace SIENA a mezi Europolem a finančními zpravodajskými jednotkami aplikace FIU.Net. Jak ukazuje analýza v oddíle 3 této zprávy, tato ustanovení zlepšila přístup Europolu k informacím o bankovních účtech a k finančním informacím.

2.5 Dodatečná ustanovení týkající se zpracování osobních údajů a sledování

Kapitola V směrnice obsahuje další ustanovení o zpracování osobních údajů a upravuje výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a donucovacími orgány na vnitrostátní i přeshraniční úrovni a mezi finančními zpravodajskými jednotkami a Europolem, jak je uvedeno v článku 15, který stanoví oblast působnosti ustanovení uvedené kapitoly V.

Článek 16 směrnice **vyžaduje, aby zpracování citlivých osobních údajů**, jako jsou informace, které vypovídají o rasovém či etnickém původu osoby nebo o politických názorech, bylo povoleno pouze za podmínky dodržení náležitých záruk a aby toto zpracování bylo **prováděno v souladu s platnými předpisy pro ochranu údajů**. Kromě toho musí být tyto údaje zpracovávány zaměstnanci, kteří získali oprávnění od správce, pracují pod vedením pověřence pro ochranu osobních údajů a musí být zvláště vyškoleni. Tento požadavek, aby citlivé osobní údaje mohli zpracovávat pouze oprávnění, zvláště vyškolení zaměstnanci, **není ve vnitrostátním právu vždy zohledněn**. Tyto nedostatky v provedení by mohly vyplývat ze skutečnosti, že směrnice (EU) 2016/680, která dané směrnici předcházela, obecný požadavek na stanovení náležitých záruk při zpracování citlivých údajů sice již stanoví, avšak v případě zvláště vyškolených a oprávněných zaměstnanců na něj výslovně neodkazuje. Je třeba poznamenat, že takový konkrétní požadavek není stanoven v jiných novějších aktech Unie upravujících výměnu informací, jež jsou podobné těm, které jsou stanoveny ve směrnici. Je proto nezbytné zohlednit dopad různých pravidel pro orgány, které zpracovávají podobné údaje, tj. jeden soubor pravidel pro citlivé údaje v obecných situacích a druhý při nakládání s citlivými údaji v souvislosti s finančními informacemi nebo při výměně informací finančními zpravodajskými jednotkami v naléhavých případech souvisejících s terorismem.

Kromě toho **článek 17** směrnice **vyžaduje, aby členské státy zajistily, že pro každou výměnu informací budou vedeny záznamy** o názvu (jménu) a kontaktních údajích organizace a pracovníka požadujícího informace, o odkazu na vnitrostátní případ, o předmětu žádosti a o jakýchkoli opatřeních přijatých v návaznosti na takové žádosti. Tyto záznamy se uchovávají po dobu pěti let a na požádání se zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému úřadu. **V souvislosti s provedením tohoto ustanovení členskými státy se vyskytlo několik problémů**, jako je neexistence výslovného odkazu v právních předpisech na vedení záznamů – a to i v případě, že tyto záznamy se v praxi vedou – nebo omezení záznamů na některé výměny, a na jiné nikoli (např. v jednom členském státě se zaznamenávají pouze žádosti podané finanční

zpravodajskou jednotkou).

Zdá se, že tyto problémy v některých případech vyplynuly ze skutečnosti, že požadavky stanovené v článku 17 směrnice jsou **konkrétnější než obecný rámec pro pravidla ochrany údajů vztahující se na donucovací orgány**, který vyžaduje pouze vedení protokolů při používání automatizovaných systémů zpracování. Kromě toho je pro lepší pochopení dopadu článku 17 směrnice třeba vzít v úvahu, že požadavky stanovené v uvedeném článku přesahují rámec jiných novějších aktů Unie, které upravují výměnu informací mezi orgány, jako je směrnice (EU) 2024/1260, nová směrnice o boji proti praní peněz nebo směrnice (EU) 2023/977, které obsahují méně podrobné požadavky na vedení záznamů a vyžadují, aby jednotné kontaktní místo zavedlo jednotný elektronický systém správy případů. Kromě jiných aspektů by mělo být vyjasněno, zda tyto systémy správy případů již zaznamenávají některé výměny informací uvedené ve směrnici, jelikož donucovací orgány často sdílejí údaje o finančních činnostech spolu s dalšími relevantními informacemi souvisejícími s vyšetřováním.

Je rovněž nezbytné vzít v úvahu, že požadavek na vedení záznamů stanovený v článku 17 směrnice vytváří administrativní zátěž. Záznamy, které mají být vedeny, zahrnují výměny mezi 26 finančními zpravodajskými jednotkami a celkem přibližně 200 určenými příslušnými orgány, z nichž některé – například justiční nebo donucovací orgány – zase tvoří stovky oddělení nebo útvarů.

V neposlední řadě článek 19 směrnice vyžaduje, aby členské státy shromažďovaly a poskytovaly Komisi **statistiky o počtu vyhledávání v centralizovaném registru bankovních účtů**, údaje o počtu žádostí o informace podaných každým orgánem podle směrnice a údaje o opatřeních přijatých v návaznosti na takové žádosti, informace o době, v jaké se na takové žádosti odpoví, a údaje vypovídající o nákladech na lidské nebo informační zdroje vyčleněné na domácí a přeshraniční žádosti.

Celkově lze konstatovat, že ustanovení této kapitoly nadále vyvolávají řadu problémů s provedením, které často souvisejí s interakcí mezi četnými legislativními nástroji. V několika případech byl soulad pozorován v praxi, a to navzdory neexistenci výslovných odkazů ve vnitrostátním právu.

3. POSOUZENÍ POTŘEBY A PŘIMĚŘENOSTI ROZŠÍŘENÍ DEFINICE FINANČNÍCH INFORMACÍ

Tento oddíl posuzuje, zda je nezbytné a přiměřené rozšířit definici finančních informací obsaženou ve směrnici a v konečném důsledku rozsah informací, které mají donucovací orgány podle směrnice k dispozici.

Směrnice 2019/1153 zavádí systém, v jehož rámci je finanční zpravodajská jednotka v každém členském státě schopna na požádání poskytnout soubor určených příslušných orgánů finanční informace, které jsou definovány jako „jakýkoli druh informací nebo údajů, jako jsou údaje o finančních aktivech, pohybech finančních prostředků nebo finančně-obchodních vztazích, které již jsou v držení finančních zpravodajských jednotek“. Příslušné orgány pak mohou tyto informace sdílet se svými protějšky v jiných členských státech. **Ustanovení čl. 21 odst. 3 směrnice vyžaduje, aby Komise vypracovala zprávu a předložila ji Evropskému parlamentu a Radě s cílem posoudit potřebu a přiměřenost rozšíření definice finančních informací na jakýkoliv druh informací nebo údajů, které jsou v držení orgánů veřejné moci nebo povinných osob a dostupné finančním zpravodajským jednotkám bez přijetí donucovacích opatření podle vnitrostátního práva.**

Za účelem splnění tohoto požadavku tento oddíl posuzuje, zda je nezbytné, aby příslušné orgány mohly získat nejen informace, které jsou již v držení finančních zpravodajských jednotek, ale také další relevantní informace, např. od soukromých společností a od jiných orgánů, zejména prostřednictvím finanční zpravodajské jednotky.

Toto posouzení vychází z dotazníků zaslaných Evropskou komisí s cílem získat názory finančních zpravodajských jednotek a donucovacích orgánů, na které odpovědělo šestnáct finančních zpravodajských jednotek a devatenáct donucovacích orgánů z třinácti členských států, jakož i z diskusí, které proběhly v listopadu 2024 na zasedání s odborníky na prosazování práva ze všech členských států a jejichž účelem bylo prozkoumat, jak by bylo možno posílit úsilí v boji proti financování trestné činnosti. Výsledek dotazníku byl projednán na platformě finanční zpravodajské jednotky EU v červnu 2025.

Ze zpětné vazby od zúčastněných stran celkově vyplývá, že **v posledních letech došlo k významnému pokroku, pokud jde o schopnosti donucovacích orgánů získat přístup k finančním údajům**. Je tomu tak díky provádění směrnice 2019/1153, a zejména díky přímému přístupu k registrům bankovních účtů, který tato směrnice umožňuje v rámci prosazování práva. Přispělo k tomu také zvýšené povědomí členských států, jež vede ke zvýšení zdrojů, technickému vývoji a posílené spolupráci mezi vnitrostátními orgány. To platí zejména pro donucovací orgány a finanční zpravodajské jednotky: všechny finanční zpravodajské jednotky mohou na požádání příslušným orgánům poskytnout informace, které již mají k dispozici, zejména informace, které finančním zpravodajským jednotkám v rámci své oznamovací činnosti dříve předaly povinné osoby a partnerské finanční zpravodajské jednotky.

Takové poskytování informací podléhá určitým podmínkám. Jedná se zejména o možnost, že finanční zpravodajská jednotka v souladu se zásadou autonomie zakotvenou v člancích 33 a 34 nové směrnice o boji proti praní peněz žádost zamítne v souladu s důvody pro zamítnutí stanovenými ve směrnici a omezí použití informací poskytnutých „pouze pro zpravodajské účely“, s vyloučením jakéhokoli možného použití jako důkazu v trestním řízení. Několik donucovacích orgánů, které v té době odkazovaly na článek 55 čtvrté směrnice o boji proti praní peněz¹⁶, **naznačilo, že omezení použití informací pouze pro zpravodajské účely představuje relevantní překážku**¹⁷. Kromě možnosti sdílet informace, které mají k dispozici, polovina finančních zpravodajských jednotek, které odpověděly na dotazník, uvedla, že mohou

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

¹⁷ Toto omezení vyplývá kromě jiných důvodů také z toho, že se finanční zpravodajské jednotky zabývají analýzou podezřelých skutečností, ale obvykle nejsou schopny posoudit, zda je či byl trestný čin spáchán, či nikoli. Výměna důkazních materiálů se poté provádí prostřednictvím *ad hoc* mechanismů a kanálů pro prosazování práva nebo justiční spolupráci. Viz platforma finančních zpravodajských jednotek EU, „Mapping Exercise and Gap Analysis on FIU’s Powers and Obstacles for Obtaining and Exchanging Information“ (Zmapování a analýza nedostatků, pokud jde o pravomoci a překážky finančních zpravodajských jednotek při získávání a výměně informací) (2016) na adrese <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/core/api/front/expertGroupAdditionalInfo/33583/download>.

Podobný problém, který se vyskytl v souvislosti s výměnou daňových informací, byl vyřešen poté, co vstoupila v platnost směrnice Rady (EU) 2023/2226 ze dne 17. října 2023, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní, která stanovila, že „[t]yto informace mohou být použity pro vyměření, správu a vymáhání daní podle vnitrostátního práva členských států týkajícího se daní uvedených v článku 2 a [...] pro boj proti praní peněz a financování terorismu.“ (čl. 16 odst. 1 konsolidovaného znění směrnice 2011/16/EU).

rovněž v rámci prosazování práva poskytnout určité informace, které mají k dispozici povinné osoby nebo jiné orgány veřejné moci, většinou v průběhu trestního řízení a se souhlasem soudu.

Kromě logiky žádosti/odpovědi podle směrnice poukázali odborníci z praxe na postupy mimo oblast působnosti směrnice, které by hrály klíčovou úlohu při zlepšování **meziagenturní spolupráce** s finančními zpravodajskými jednotkami. Jde například o vysílání styčných důstojníků z donucovacích orgánů do finanční zpravodajské jednotky a naopak, meziagenturní struktury, ať už dlouhodobé či vytvořené *ad hoc*, a partnerství veřejného a soukromého sektoru. Tyto různé **modely** vyvinuté v posledních několika letech **umožňují výměnu informací, která je často rychlejší a účinnější než jednoduché odpovědi na žádosti o informace.**

Europol rovněž informoval o značných přínosech ustanovení směrnice, která mu umožňuje požádat příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky o informace o bankovních účtech a finanční informace, přičemž **v letech 2023/2024 podal více než 160 žádostí a míra odpovědí činila 75 %**. Tyto informace, doplněné o další křížové kontroly, se ukázaly jako nezbytné pro identifikaci vysoce exponovaných podezřelých osob, které dříve nebyly známy, odhalení skrytých vazeb, zmapování okruhů kriminální finanční činnosti a zmrazení a zpětné získání nezákonného majetku. Europol zároveň stále zaznamenává určité **zpožděné reakce**, přičemž v průměru jde o zpožděné reakce v délce 50 dnů, což oslabuje účinnost přeshraničních finančních vyšetřování.

Pokud jde o **problémy při získávání informací od povinných osob**¹⁸, přetrvává několik problémů. Některé z těchto problémů jsou běžné ve fázi shromažďování zpravodajských informací a během trestního řízení: orgány, které se potýkají s velkým množstvím finančních údajů, jež mají být zpracovány, poukázaly na potřebu společného formátu informací, které finanční subjekty poskytují orgánům, technologických řešení pro zpracování informací z různých zdrojů, jakož i systémů vývozu/dovozu, aby mohly být žádosti o finanční informace i jejich příjem automatizovány pomocí bezpečných kanálů.

Při přípravě právní kauzy navíc donucovací orgány obvykle nemohou ve fázi předběžného vyšetřování požadovat informace přímo od povinných osob. Vzhledem k obtížím, s nimiž se v důsledku této situace donucovací orgány potýkají – zejména v případech, jako jsou hospodářské trestné činy, kdy je finanční stopa klíčová pro zjištění, zda byly trestné činy spáchány –, požadovaly více než dvě třetiny konzultovaných donucovacích orgánů, aby jim byla umožněna přímá výměna informací s povinnými osobami v rané fázi vyšetřování, a to většinou z důvodu rychlosti. Některé donucovací orgány zároveň upřednostňovaly, aby byla v této fázi při výměnách s povinnými osobami zachována zprostředkovatelská úloha finančních zpravodajských jednotek, a to z důvodu zajištění důvěrnosti vyšetřování v oblasti prosazování práva.

Pravomoc donucovacích orgánů požadovat informace od povinných osob je navíc omezena na trestní řízení, z čehož vyplývá, že se pro přeshraniční výměnu informací použije evropský vyšetřovací příkaz¹⁹. Podle některých donucovacích orgánů to představuje značnou výzvu: uznání evropského vyšetřovacího příkazu může trvat až 30 dnů, zatímco pachatelé trestné činnosti provádějí přeshraniční přesuny peněz v řádu minut, ne-li vteřin.

¹⁸ Subjekty, které jsou povinny přijmout vhodná opatření k identifikaci a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu podle pravidel pro boj proti praní peněz, jako jsou úvěrové instituce, finanční instituce, někteří odborníci (např. notáři, právníci, auditoři, externí účetní atd.), poskytovatelé svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, realitní makléři, obchodníci, fotbalové kluby atd.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

Naproti tomu některé členské státy, v nichž si mohou donucovací orgány vyměňovat informace přímo s povinnými osobami v rané fázi vyšetřování, naznačily, že je pro ně rychlejší přeshraniční výměna informací rovněž možná. Zároveň je důležité připomenout, že omezení této pravomoci na fázi vyšetřování a požadavek soudního povolení ve většině členských států odráží význam ochrany citlivých informací, jimiž údaje o finančních transakcích jsou.

Další výzvou, která často vyvstává v souvislosti se spoluprací s povinnými osobami, **je přístup k informacím o kryptoaktivech**. Několik členských států poukázalo na nedostatek odpovědí na žádosti v oblasti prosazování práva, jež podali poskytovatelé služeb se zaměřením na virtuální aktiva, kteří mají sídlo ve třetích zemích, avšak své služby nabízejí v rámci EU. Jedná se o závažný problém vzhledem k tomu, že kriminální využívání kryptoměn jako platební metody se vyskytuje nejen v kybernetické kriminalitě, ale stále častěji také v oblastech trestné činnosti, jako je obchod s drogami nebo převaděčství migrantů²⁰. Mezi **osvědčené postupy**, které členské státy identifikovaly jako způsob řešení některých problémů při spolupráci s povinnými osobami, patří vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru mezi povinnými osobami, finančními zpravodajskými jednotkami a příslušnými orgány, kde dynamický tok informací probíhá oběma směry, aby byla v konkrétních případech umožněna užší a cílená spolupráce. Zatímco přibližně polovina členských států vykazuje určitou formu spolupráce veřejného a soukromého sektoru, ve většině případů je omezena na výměnu typologií a trendů. Pokud partnerství umožňují výměnu operativních informací, mohou orgány a finanční subjekty spolupracovat v bezpečném prostředí na odhalování a narušování nezákonných finančních systémů, a poskytovat tak vyšetřovatelům cenné informace²¹.

Celkově se schopnosti donucovacích orgánů získávat a zpracovávat finanční informace zvýšily, a to díky zlepšením, která směrnice přinesla, jakož i díky dalšímu vývoji v oblasti spolupráce veřejného a soukromého sektoru a spolupráce meziagenturní. Zároveň přetrvává řada problémů, jako jsou nedostatečné kapacity pro zpracování velkého množství údajů, překážky, které orgánům brání ve výměně informací s povinnými osobami při přípravě právní kauzy, a přeshraniční problémy, a to s ohledem na rychlost, s jakou lze peníze převádět přes hranice. Některé modely vyvinuté v posledních letech, zejména partnerství veřejného a soukromého sektoru, pomáhají tyto výzvy řešit, zatímco nedávno přijaté legislativní nástroje, jako jsou nová pravidla pro boj proti praní peněz a směrnice (EU) 2024/1260, rovněž přispějí k lepšímu přístupu příslušných orgánů k finančním informacím. Vzhledem k potřebě provést tyto důležité iniciativy **není v tuto chvíli možno dospět k závěru o potřebě a přiměřenosti rozšíření definice finančních informací**.

4. ZÁVĚR

Směrnice 2019/1153 do značné míry přispěla ke zlepšení schopností donucovacích orgánů získat přístup k finančním a dalším informacím za účelem prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů. **Ačkoli některé nedostatky přetrvávají a měly by být odstraněny, většina členských států provedla směrnici způsobem, který zajišťuje soulad s cíli a úrovní záruk stanovených ve směrnici**. Aniž jsou dotčena jakákoli opatření v oblasti prosazování práva, která by mohla být přijata k nápravě zbývajících porušení, bude Komise i nadále spolupracovat s členskými státy na zajištění účinného uplatňování směrnice 2019/1153. Jako první krok plánuje Komise v roce 2026 přijmout prováděcí akt, který zajistí, aby finanční subjekty poskytovaly záznamy o transakcích ve společném formátu v celé EU, což je

²⁰ <https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf>.

²¹ [Policy-Summary-EFIPPP-Practical-Guide-operational-cooperation-1.pdf](#).

dlouhodobý požadavek donucovacích orgánů, jak vyžaduje změna směrnice, která byla přijata v květnu 2024²².

Směrnice je zároveň součástí širšího souboru nástrojů zaměřených na boj proti praní peněz a financování trestné činnosti, z nichž některé byly nedávno posíleny. S ohledem na **politiku Evropské komise týkající se zjednodušování a snižování zátěže** představuje tato zpráva vazby mezi směrnicí a uvedenými nástroji a dalšími právními předpisy a dále praktické důsledky některých ustanovení směrnice, jakož i jejich význam pro zajištění odpovídajících záruk. Tato zjištění mohou být základem pro další diskuse se zúčastněnými stranami s cílem řešit některé problémy, pokud jde o administrativní zátěž a možné nesrovnalosti s jinými legislativními nástroji.

V neposlední řadě je příliš brzy na to, abychom dospěli k závěru o potřebě a přiměřenosti rozšíření definice finančních informací. Kromě opatření zavedených směrnicí stále existuje řada faktorů s dopadem na schopnost donucovacích orgánů získávat a zpracovávat finanční informace, které je třeba nadále vylepšovat; patří sem např. schopnost donucovacích orgánů zpracovávat velké množství údajů, využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru při finančním vyšetřování nebo rychlá přeshraniční výměna informací. Kromě toho se zlepšení, k nimž došlo díky nedávným právním předpisům o finančním vyšetřování, dosud neprojeví v plném rozsahu vzhledem k tomu, že příslušné právní předpisy jsou stále ve fázi provádění nebo vstupu v platnost.

²² Článek 6a směrnice (EU) 2019/1153.